

РЕШЕНИЕ

№ 5565

гр. София, 19.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав,
в публично заседание на 20.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4035** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).
Образувано е по жалба на С. К. Г. и Й. Е. Г. и двамата от [населено място] против Заповед № РД-22-004/22.02.2011 г. на Областния управител на област С.. С обжалвания административен акт е отказано да се уважи искането за одобряване на представения ПУП – ПРЗ за имот №№ 000160, 000151, 000150, 000148, 000154 и 000158, находящи се в [населено място], м. „Леските“ в землището на кв. К. с ЕКАТТЕ 99173, а по предложения ПУП ново УПИ I-160, 161, 162 от нов квартал 80 и нови УПИ I-150, 151; II-148; III-158 и IV-154 от нов кв. 81 по плана на м. „Б. Ц. Б. III“, с мотиви, че на първо място проекта за ПУП предвижда изграждане на зона за спорт, отдих, курорт и съпътстваща го дейност, което не представлява обект от регионално значение, а от търговски характер. На следващо място имотите заявени в изработения проект на ПУП попадат в границите на неурегулиран терен публична общинска собственост, актувани с А. № 352/28.04.1998 г. и представляват гора в кв. К. – „Княжевска борова гора“. Съгласно одобрения и влязъл в сила на 28.01.2007 г. Общ устройствен план на С., тази територия е означена с индекс „ЗП“, който означава „Зона за градски паркове и градини“. Следователно областния управител не е компетентен да се произнесе по искането за одобряване на ПУП, тъй като спрямо него са приложими разпоредбите на ЗУЗСО и влезли в сила общ устройствен план, поради което проекта следва да бъде одобрен от СОС и кмета на СО. С тези мотиви административната преписка е изпратена по компетентност на главния архитект на

Столична община.

Жалбоподателите С. К. Г. и Й. Е. Г. чрез пълномощника си адв. В. молят да бъде отменен обжалваният административен акт. Излагат се мотиви, че щом административният орган е допуснал изработването на проект на ПУП, то същият административен орган е и компетентен да се произнесе по одобряването му съгласно разпоредбата на чл. 124, ал.4 от ЗУТ. Твърди се, че обжалваният административен акт е постановен в противоречие с Определение от 24.04.2009 г. по адм.д. № 1306/2009 г. по описа на АССГ, II отд., 28 състав и Определение № 9289/09.07.2009 г. постановено по адм.д. № 8960/2009 г. по описа на ВАС, II отд., поради което е и нищожен. Излагата се съображения за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила с оглед факта, че жалбоподателите не са уведомени за започване на административното производство след определението на ВАС. Твърди се, че обекта, предмет на проекта за ПУП е с регионално значение, тъй като с неговото осъществяване би се постигнала обществена полза чрез развитие на високо ниво на икономиката и инфраструктурата в целия регион. Моментът, в който областният управител е следвало да прецени своята компетентност е именно етапа на даване на разрешение за изработване на ПУП, а не крайната фаза на процедурата – одобряване на вече изготвеният проект. Излагат се съображения за нищожност, алтернативно за незаконосъобразност на обжалваната заповед и се иска нейната отмяна. В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. В., който моли да се отмени обжалваната заповед, респективно да се прогласи нейната нищожност по съображения подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки. Претендират се разности.

Ответникът – областен управител на област С. чрез процесуалния си представител юрисконсулт С. намира жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни Т. С. Д., [фирма] и [фирма] – редовно призовани, не вземат становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателите Й. Е. Г., С. К. Г. и заинтересованите страни Т. С. Д., [фирма] и [фирма] са подали молба до областния управител на област С. рег. № 94ИЙ/16 от 09.06.2007 г. с искане да се допусне изработването на ПУП по представеният проект за имоти с №№ 000160, 000161, 000162, 000151, 000150, 000148, 000154, 000158 ЕКАТТЕ 99173.

С писмо рег. № 94ИЙ816 от 05.06.2007 г., областния управител на област С., на основание чл. 14 от ЗГ, чл.7, чл. 8 и чл. 124, ал.2 и 4 от ЗУТ и предварително съгласуване № 94ИЙ-03/08.05.2007 г. на Н., е допуснал да се изработи ПУП за местността „Леските“ за имоти с №№ 000160, 000161, 000162, 000151, 000150, 000148, 000154 и 000158 в землището на [населено място] с ЕКАТТЕ 99173, Столична община при спазване на устройствените параметри съгласно заверената план – схема от Н.-РУГ от 28.03.2007 г., макс. плътност застрояване 30 %; макс кинт 0,6 и мин. озеленена площ 50 %.

На 11.01.2008 г. до областния управител е депозирана молба от Й. Г., Т. Д., [фирма] и [фирма] за одобряване на проект на ПУП. В обяснителната записка към проекта е записано, че основаната цел на проекта е за се създаде ПУП за урегулирани поземлени

имоти, които да се застроят съгласно нормативните разпоредби. Предвижда се изграждане на зона за спорт, отдих, курорт и допълващи дейности. По така направеното искане е издадена Заповед № РД-15-038/12.02.2009 г. на областния управител на област С., с която е прекратено производството в частта му по искане рег. № към 94ИЙ/16 от 11.01.2008 г. относно одобряване на ПУП – ПРЗ за имоти с №№ 000160, 000151, 000150, 000148, 000154 и 000158, находящи се в [населено място], м. „Леските“ в землището на кв. К., с ЕКАТТЕ 99173, а по предложения ПУП ново УПИ I-160, 161, 162 от нов кв. 80 и нови УПИ I-150, 151; II-148; III-158 и IV-154 от нов квартал 81 по плана на м. „Б.. Ц. Б. III“. С определение от 24.04.2009 г. по адм.д. № 1306/2009 г. по описа на АССГ, II отд., 28 състав тази заповед е отменена. С Определение № 9289/09.07.2009 г. по адм.д. № 8960/2009 г. по описа на ВАС, II отд. определението на АССГ е оставено в сила като краен резултат, като изрично е отразено, че незаконосъобразността на обжалваната заповед се изразява в несъответствието ѝ с чл. 59, ал.2, т.4 от АПК.

Не се спори между страните, че имотите по процесния проект на ПУП попадат в границите на неурегулиран имот – публична общинска собственост, актувани с А. № 352/28.04.1998 г. Действително този факт е бил известен на областния управител към 05.06.2007 г. когато е допуснал да се изработи ПУП, както твърди жалбоподателя. Следва да се има предвид обаче, че със Заповед № 244/12.10.2007 г. на областния управител на област С. е отменен този А. като незаконосъобразно съставен. С решение от 18.02.2010 г. по адм.д. № 5218/2007 г. по описа на АССГ, II отд., 24 състав тази заповед е отменена, като това решение е оставено в сила с решение № 13760/17.11.2010 г. постановено по адм.д. № 5620/2010 г. по описа на ВАС, III отд. Следователно към датата на издаване на оспорваната заповед имотите описани в този акт са публична общинска собственост. Това се установява и от представените по делото писмени доказателства.

С молба към рег. № 94ИЙ/16 от 14.07.2009 г. Й. Г. е поискал от областния управител да възобнови производството по одобряване на проекта за ПУП. Със Заповед № РД-22-004/22.02.2011 г. на областния управител на област С. е отказано да се уважи искането за одобряване на представения ПУП – ПРЗ за имот №№ 000160, 000151, 000150, 000148, 000154 и 000158, находящи се в [населено място], м. „Леските“ в землището на кв. К. с ЕКАТТЕ 99173, а по предложения ПУП ново УПИ I-160, 161, 162 от нов квартал 80 и нови УПИ I-150, 151; II-148; III-158 и IV-154 от нов кв. 81 по плана на м. „Б.. Ц. Б. III“. Видно от представените по делото известие за доставяне ИДPS 1040 0157KI 1 и известие за доставяне ИД PS1040 0157JT B, с които е изпратена процесната заповед на жалбоподателите, същите са върнати с отбелязване пратката не е потърсена от получателя с дата на пощенското клеймо 15.03.2011 г. Видно от представените по делото Протоколи от 16.03.2011 г. съставени от служители на областна администрация, процесната заповед е поставена на таблото на областна администрация на област С. на същата дата. Видно от представените Протоколи от 04.04.2011 г., съставени от служители на областна администрация, на същата дата процесната заповед е свалена от таблото на областна администрация. Съдържанието на протоколите по обявяване на заповедта е оспорено от процесуалния представител на жалбоподателите и на основани чл. 193 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК е открито производство по оспорване на истинността им. С оглед така направеното оспорване по делото са разпитани като свидетели лицата И. И. Б. и А. О. В., които потвържават съдържанието на представените по делото протоколи. С оглед изложеното, настоящия

съдебен състав намира, че от показанията на разпитаните по делото свидетели се потвърждава съдържанието на оспорените в настоящото производство протоколи.

В чл. 61, ал.2 от АПК е уреден начина за уведомяването, което може да стане устно с удостоверяване подписа на длъжностното лице или чрез отправяне на писмено съобщение, включително чрез електронна поща или факс, ако страната е посочила такива. Само в случай, че адресът не е известен или заинтересуваното лице не може да бъде намерено на посочения от него адрес, съобщението се поставя на табло за обявления, в Интернет страницата или се оповестява по друг начин. В случая уведомяването е станало по реда чл. 61, ал. 3 от АПК без да са изчерпани възможностите на предходната алинея. Лицето е търсено единствено на посочения адрес, но няма данни да е търсено на посочения пред административния орган мобилен телефон, с оглед установената в чл. 61, ал.2 от АПК възможност съобщаването да се извърши чрез устно уведомяване за съдържанието на акта, което се удостоверява с подпис на извършилото го длъжностно лице. В конкретния случай не са били налице предпоставките на чл. 61, ал. 3 АПК за съобщаване на акта по този ред, тъй като не са изчерпани възможностите по чл. 61, ал.2 от АПК.

По изложените съображения настоящия съдебен състав намира жалбата за ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА като подадена в законоустановения срок от лица адресати на административния акт, а по същество за НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Областния управител, по реда на чл. 124, ал.4 от ЗУТ е допуснал изработването на ПУП, предвиждащ изграждането на обекти с регионално значение. Това обстоятелство е безспорно установено и не е предмет на обжалване. В съответствие с чл. 129, ал.3 от ЗУТ (в редакцията към ДВ бр. 103/2005 г.), подробният устройствен план с обхват повече от една община се одобрява със заповед на областния управител. Към датата на издаване на административният акт е имало празнота в закона, но би следвало след като в съответствие с чл. 124, ал.4 от ЗУТ (в редакцията към ДВ бр. 103/2005 г.) -изработването на устройствени планове, които обхващат територии, попадащи в повече от една община, или предвиждат изграждане на обекти с регионално значение, да се възлага или разрешава от областния управител, то и същият да одобрява проекта на ПУП касаещ обект с регионално значение. В този смисъл е и последваща законова редакция на разпоредбата на чл. 129, ал.3 от ЗУТ (ДВ бр. 82/2012 г.), в съответствие с която подробният устройствен план се одобрява със заповед на областния управител - за обекти с регионално значение. В този смисъл са и мотивите на цитираните от административния орган определения на ВАС и АССГ. Не отговарят на обективната действителност твърденията на жалбоподателите, че обжалваната заповед противоречи на посочените определения. В посочените съдебни актове е прието, че областния управител е компетентен да одобри, респективно да откаже да одобри процесния проект на ПУП, като задължителна предпоставка е преценката на областния управител досежно регионалното значение на обекта с акт по същество, което в настоящия случай административният орган е извършил. Изрично в мотивите на определения на АССГ е посочено, че липсата на положителната процесуална предпоставка „обекта да е от регионално значение“ към момента на подаване и разглеждане на заявлението в неговата първа част и понастоящем следва да възпре ответника да одобрява плана независимо, че вече е разрешил изработването му. Първият акт (писмото от 05.06.2007 г. за допускане на процедурата) би бил акт постановен от некомпетентен орган и като такъв нищожен с невъзможност да породи

каквито и да е правни последици. Тези мотиви на АССГ се споделят напълно и от настоящия съдебен състав. Именно защото административният орган се е съобразил с мотивите на посочените определения, същият е постановил отказ по съществуващото на искането и е препратил административната преписка на компетентния орган.

Действително към датата на издаване на обжалваната заповед липсва дефиниция на понятието „обект с регионално значение“ поради което следва да се използва общоприетия смисъл – обект със значение за региона. Никъде в представения проект на ПУП и в обяснителната записка към него не се и твърди, че обекта е с регионално значение. В обяснителната записка към проекта е записано, че основаната цел на проекта е за се създаде ПУП за урегулирани поземлени имоти, които да се застроят съгласно нормативните разпоредби. Предвижда се изграждане на зона за спорт, отдих, курорт и допълващи дейности. Към настоящия момент съществува легална дефиниция на това понятие по § 5, т. 74 от ДР на ЗУТ, а именно: "Обект с регионално значение" е обект, определен като такъв с решение на съответния областен съвет за развитие по Закона за регионалното развитие.

В съответствие с чл. 170, ал.2 от АПК, когато се оспорва отказ за издаване на административен акт, оспорващият трябва да установи, че са били налице условията за издаването му. С определение от 20.09.2012 г. и протоколно определение от 31.01.2013 г. на оспорващите са дадени изрични указания по разпределението на доказателствената тежест, но по делото не са представени доказателства установяващи обстоятелството, че обекта предмет на процесния проект за ПУП е с регионално значение.

Не се установиха съществени нарушения в процедурата по издаване на заповед № РД-22-004/22.02.2011 г. Сроковете за произнасяне на административния орган са инструктивни и при неспазването им заинтересованите лица разполагат с правната възможност да обжалват мълчалив отказ на административния орган да се произнесе по подаденото заявление. Съдебната практика и теорията обаче са константни, че процесуалните нарушения в административното производство, са съществени само ако са ограничили правата на заинтересованите лица. В случая не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са ограничили правата на заинтересованите лица, тъй като именно тези права жалбоподателите осъществяват в настоящото производство. Заповедта е издадена и при спазване на разпоредбите на материалния закон от компетентен орган и в предвидената от закона форма.

С оглед изложеното, така подадената жалба срещу против Заповед № РД-22-004/22.02.2011 г. на Областния управител на област С., е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал.4 от АПК на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 150 лева юрисконсултско възнаграждение.

Настоящия състав на Административен съд С. - град приема, че съгласно чл.215, ал.7 от ЗУТ, приет с § 73 на Закон за изменение и допълнение на Закона за държавната собственост, обнародван в ДВ бр. 87 от 05.11.2010 г., решението на настоящия съд е по жалба срещу индивидуален административен акт, който не подлежи на касационно обжалване (в този смисъл определение №10541/13.07.2011 г. по адм.д. № 15771/2010 г. на ВАС, II отд.; Определение № 8906 от 20.06.2012 г. на ВАС по адм. д. № 7715/2012 г., II о; Определение № 11204 от 13.09.2012 г. на ВАС по адм. д. № 10354/2012 г., 5-членен с-в).

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК във вр. с чл. 215, ал.7 ЗУТ,
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 36-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. К. Г. и Й. Е. Г. и двамата от [населено място]
против Заповед № РД-22-004/22.02.2011 г. на Областния управител на област
С..

ОСЪЖДА С. К. Г. и Й. Е. Г. и двамата от [населено място] да заплатят на
област С. сумата от 150 (сто и петдесет) лева, представляваща рзноски по
делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: